

[Poul Hansen (Slagelse).]

medens afgiftsberigtigelsen af cigaretter stort set er den samme i indeværende finansår som i det foregående, er der tale om en ret væsentlig nedgang for cerutter og for cigarer. Da der vel på dette område er tale om et ret stort beskæftigelsesproblem, er det vist også forklarligt, at tobaksarbejderne har haft en arbejdsløshedsprocent på 24 i 1951 mod 12 året i forvejen. Selvom man som nævnt vel ikke kan tillægge beskattningen hele skylden for denne udvikling, må den i hvert fald bære sin andel, og jeg vil derfor mene, at man her må foretage visse lempelser, hvad jeg da også forstår den højtærede finansminister ikke vil være uvillig til.

Hvad der gælder for tobaksbeskattningen, kan vel også anføres for andre områder. Det er således nok muligt, at beskattningen har medført særlige vanskeligheder for chokolade- og sukkervarebranchen, hvad både det tilsendte materiale og det stærkt formindskede udbytte af afgiften til staten kunne tyde på. Om man så vil være i stand til at opfylde branchens krav om en nedsettelse, langt større end den forhøjelse, der skete i 1950 — for at det virkelig kan komme til at betyde noget —, er en anden sag. Også dette mener jeg man bør se nærmere på i udvalget.

Løvrigt vil naturligvis samtlige erhverv eller brancher, der rammes af disse forbrugsafgifter, kunne anføre saglige indvendinger mod en sådan beskattning — det nærer jeg slet ikke tvivl om. Man vil også kunne påpege, at der for mange grupper vedkommende slet ikke er tale om luksusvarer. Lad mig f. eks. pege på beskattningen af radiomodtagere. Selvom der ganske vist fradrages et beløb på 300 kr. for et enkelt apparat, forinden afgiften beregnes, er det i hvert fald et spørgsmål, om man, hvis man skal have en sådan beskattning, ikke bør se nærmere på dette beløb af 300 kr.

Der er ingen tvivl om, at radiobranchen er ude for store vanskeligheder, og da beskæftigelsesproblemet også her må spille en vis rolle, vil jeg mene, at man ikke helt kan overhøre de mange ønsker, der jævnlige er fremsat om lettelse i denne beskattning. Lad mig iøvrigt i forbindelse med denne omtale af radiobranchen henstille, at man med hensyn til beskattningens erlæggelse fastsætter en noget længere frist. Det ligger trods alt således, at masser af radioapparater bliver solgt på afbetaling, og det er jo muligt, det kan virke trykkende, dersom fristen for beskattningens erlæggelse er for kort. Endvidere bør man også være opmærk-

som på beskattningen af radiorør, idet der vist her er tale om dobbelt konfekt. Disse ting ønsker vi også meget at få gennemdrøftet i det kommende udvalg.

Også med hensyn til papirbeskattningen kunne man gøre visse bemærkninger. Som det vil huskes, blev skatten sat til 30 øre pr. kg i 1950, og det ville naturligvis være rart, om der nu blev en mulighed for lempelser. Der er vide områder, hvor papiret spiller en overordentlig stor rolle, ikke mindst rent beskæftigelsesmæssigt set. Om der er mulighed for en lempelse her, ved jeg ikke, men også dette forhold ønsker vi at se nærmere på.

Som bekendt er filmsapparater efter et af disse lovforslag belagt med en beskattningsafgift på 20 pct. Når jeg rejser dette spørgsmål, er det for at pege på, at der efter min opfattelse er noget urimeligt i, at de filmsapparater, som anvendes i oplysningens tjeneste, er genstand for en sådan beskattning. Det bør efter min opfattelse ikke være således, at der herigennem lægges oplysningsarbejdet hindringer i vejen. Der er jo i forvejen besværligheder nok for dette arbejde. Om en lempelse praktisk kan gennemføres, ved jeg ikke, men jeg synes, det var en ting, man kunne se nærmere på, for at prøve at finde frem til en rimelig løsning.

Vender jeg mig til andre sider af dette forslag om forlængelse af forbrugsafgiftslovene, kunne jeg endvidere pege på lamper og lysekroner, som vel også i høj grad må kaldes nødvendighedsartikler. Hvad dette område angår, er der allerede fremsendt henvendelser fra branchen, og jeg må meget henstille, at i hvert fald løsdele ikke fremtidig beskattes.

Fremdeles kunne jeg pege på den beskattning af fyldepenne, pencils o. s. v., som man indførte ved novemberforliget. Da jeg har indtryk af, at det er relativt små beløb, der fremkommer gennem denne beskattning, vil jeg spørge, om der er nogen mulighed for lempelser på dette felt.

Hvis jeg iøvrigt derudover skulle gøre bemærkninger om hele det store område, der er inde under denne beskattning, skulle det f. eks. være om det område, der omfatter spiritus og øl. Jeg er klar over, at man her bevæger sig på et farligt område, også rent økonomisk set. Det er jo ikke mindst herfra, de store afgiftsbeløb hentes hjem, og det kan vel heller ikke tilbagevises, at det ikke just er udprægede nødvendighedsartikler, det her drejer sig om. Men også her ligger dog trods alt et beskæftigelsesmæssigt problem, måske i særlig grad for ølindustriens vedkommende. Efter min op-